

Холоне кава. Кваситься вино...

Ганна Синьоок

Холоне кава. Кваситься вино.
Пакетик чаю вибухає в чашці.
А ти чекаєш, що прийде воно –
Й назветься Щастям.

Жбурнеш із ліжка пряну самоту.
Заміниш постіль на квіткові принти.
Але де певність – Той і саме Ту...
А не інстинкти...

А може, просто відхилити Тут,
Прийняти Там у версіях і гамах...
Нехай плітки і множаться, й ростуть –
Для епіграми.

Хай чай і кава... Аромат вина...
І трохи щастя – хоч на денці вірша.
Коли ти хоч на риму не одна –
Хай заздрять інші.

/Ганна Синьоок, зі зб. "Яблуневе сонце"/